

ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು

ಡಾ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಡಿ. ಎಸ್*

*ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ವಿ.ಎಂ.ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್. ವಸ್ತದ ಕಲಾ, ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ವಿ. ಎಸ್. ಬಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹುನಗುಂದ.

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಪದಗಳು ಋತುಮಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗರ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ. ಜನರು ತಾವು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಾಚರಣೆ, ವಿಧಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳ, ಉತ್ಸವ, ನೃತ್ಯ, ಹಾಡು, ಸ್ತುತಿ, ಕಥೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಆಸಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಜನಪದರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪದ/ಗೀತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಖತಲ್ ರಾತ್ರಿ, ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ, ನಾಗರ ಪಂಚಮಿ, ಮೊಹರಂ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದರ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತಗಳಿಗೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಜನಪದ ಹಬ್ಬಗಳು ಅವರವರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಜನಪದ ಹಬ್ಬಗಳು ಋತುಮಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಾಗರಪಂಚಮಿ

ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಆಚರಿಸುವಂತಹ ಹಬ್ಬ. ಈ ಹಬ್ಬ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಬ್ಬ. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಸರ್ಪವು ಶಿವನ ಆಭರಣವಾಗಿಯೂ, ಗಣಪತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಗ್ಗವಾಗಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುದೇವನಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿಯೂ, ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೇ ಆದಿಶೇಷ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಜನರ

Please cite this article as: ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಡಿ. ಎಸ್. (2021). ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(2). ಪು.ಸಂ. 60-68

ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಿಷ ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಕೆಡಕು ಉಂಟಾಗದಿರಲೆಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ.

ನಾಗರ ಪೂಜಾರಾಧನೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ; ಒಬ್ಬ ರೈತ ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ರಂಟಿ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ರಂಟಿಯ ಕುಳಕ್ಕೆ ಹಾವಿನ ಮರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಹಾವಿನ ತಾಯಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಅಂದು ರೈತನನ್ನು, ಅವನ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೇನು ರೈತನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿತು. ರೈತನ ಮಗಳು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಹಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆಕೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ನಾಗಪ್ಪನನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಾಲೆರೆದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಸಿಟ್ಟು ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ಆಗ ನಾಗರಹಾವು ತಾನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಗಳು ಬೋರಿಟ್ಟು ದುಃಖಿಸಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ತನ್ನ ತವರಿನ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ನಾಗರಹಾವಿಗೆ ಕರುಣೆಹುಟ್ಟಿ ರೈತನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ತವರಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರ ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ ಹೀರಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲರು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಈ ಮೂಲಕ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆ ತರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು.

ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತವರು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಬಯಸುವ ತಂಗಿಯ ಬಯಕೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ

“ನಾಗರಪಂಚಮಿ ನಾಡಿಗೆ ದೊಡ್ಡದು

ಅಣ್ಣ ಬರಲಿಲ್ಲವ್ವ ಕರಿಯದಕೆ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// ಪಲ್ಲವಿ //

ನಮ್ಮಣ್ಣ ಸಾವುಕಾರ ಸಂತೆಪೇಟೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ

ಈ ಮಾತು ಯಾರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// 1 //

ಒತ್ತು ಮೂಣೆಗಿ ಸಂಜೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವಾಗ

ಅಣ್ಣ ಬಂದನವ್ವ ಕರಿಯದಕೆ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// 2 //

ಬಂದಂತ ಅಣ್ಣಾಗ ಗಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು

ಕುಂದರೆ ಹಾಕ್ಯಾಳವ್ವ ಕುರ್ಚಿಗೆ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// 3 //

ಕುಂದರೆ ಹಾಕ್ಯಾಳ ಕುರ್ಚಿಗೆ ತಂಗಿವ್ವ

ಮೂರಡಿ ಕಾಸಿನ ಕಂಬ ಮರೆ ಮಾಡಿ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// 4 //

ಯ್ಯಾಕವ್ವ ನಮ್ಮ ತಂಗಿ ಯಾಂತವ್ವ ನಮ್ಮ ತಂಗಿ

ಮೀರಿ ಹೋಗಿಲೇಳೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ / ಸುವೇಲಾಲಿ

// 5 //

ಹೀಗೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಲು ಎರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಂಗಿಯ ಆಸೆ. ಅಣ್ಣ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಂಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಣ್ಣ ಬಂದು ತಂಗಿಯ ಅತ್ತೆ, ಮಾವರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ತವರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಚಿತ್ರಣ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

ನಾಗರಪಂಚಮಿ ನಾಡಿಗೆ ದೊಡ್ಡದು

ನಾಳೇ ತಂಗಿಮ್ಮ ಕಳವಿಕೊಡರಿ / ಸುವೇಲಾಲಿ /

|| ಪಲ್ಲವಿ ||

ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕಾಳಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಕಾಳಿ

ನಾರೇರು ಉಡುವಂತೆ ಕೊಪ್ಪಳ ಸೀರೆ / ಸುವೇಲಾಲಿ /

|| 1 ||

ನಾರೇರು ಉಡುವಂತೆ ಕೊಪ್ಪಳ ಸೀರೆನುಟ್ಟು

ನಾಳೇ ಹೋಗುವಂತೆಳೇ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ---/ ಸುವೇಲಾಲಿ /

|| 2 ||

ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿ ದಾರಿಹಿಡಿದು ಬರುವಾಗ

ಯ್ಯಾವಾಗ ನೋಡಿನ ತಾಯಿ ಮಾರಿ / ಸುವೇಲಾಲಿ /

|| 3 ||

ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಜೋಡಲಿ ಬರುವಾಗ

ಯ್ಯಾವಾಗ ನೋಡಿನ ಗೆಳತಿಯ ಮಾರ / ಸುವೇಲಾಲಿ /

|| 4 ||

ಹೀಗೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ ನಾಡಿಗೆ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳ ಅತ್ತೆ, ಮಾವ ಮತ್ತು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಣ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿ ಪಂಚಮಿ ದಿನದಂದು ನಾಗಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಬ್ಬದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಎಲ್ಲರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಚಿನ್ಹೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗಪುನ ಪೂಜೆಗೆ ಅರಳು ಹಿಟ್ಟು, ಎಳ್ಳುಂಡೆ, ಶೇಂಗಾದುಂಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅರಿಷಿಣ, ಕುಂಕುಮ, ಹೂವು, ಕೇದಿಗೆ, ಗರಿಕೆ, ಹತ್ತಿ ಎಳೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಲ್ಲಿನ ನಾಗಪುನಿಗೆ, ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಹಾಲನ್ನು ಎರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ತಿಂದು ನಾಗಪುನ ಕುರಿತು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲಾರು ಗೆಳತಿಯರು ಕುಡೆರವ್ವ

ಮನೆಮಾತು ಅವರೇ ಬಳೆದರವ್ವ

ಹುಗ್ಗಿ ಹೋಳಿಗೆ ಮಾಡರವ್ವ

|| 1 ||

ಹುಗ್ಗಿ ಹೋಳಿಗೆ ಮಾಡರವ್ವ

ಅಕ್ಕಿ ತಮಟೆ ಕಟ್ಟಾರವ್ವ

ನಾನಕ್ಕಿ ನನೆಗಡಲೇ ಹಿಡಿದರವ್ವ

|| 2 ||

ನಾನಕ್ಕ ನನೆಗಡಲೇ ಹಿಡಿದರವ್ವ
ಗೊನೆ ಮುಖ ಬಾಳೆಣ್ಣೆ ಮುರಿದರವ್ವ
ಕರಿಚಿಪ್ಪಿನ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಹಿಡಿದರವ್ವ

|| 3 ||

ಕರಿಚಿಪ್ಪಿನ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಹಿಡಿದರವ್ವ
ನಾಲಾರು ಗೆಳತಿಯರು ಕೂಡೆರವ್ವ
ಹಾಲಿನ ಗಿಂಡಿ ಬಲಗೈವ್ವ

|| 4 ||

ಹಾಲಿನ ಗಿಂಡಿ ಬಲಗೈವ್ವ
ಗಂಧದ ಬಟ್ಟಲು ಹಿಡಿದರವ್ವ
ನಾಗಪ್ಪಗ ಅವರು ಬಂದರವ್ವ

|| 5 ||

ನಾಗಪ್ಪಗ ಅವರು ಬಂದರವ್ವ
ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಮಾಡರವ್ವ
ಎಡೆಗಳು ಅವರು ಹಾಕಿರವ್ವ

|| 6 ||

ಎಡೆಗಳು ಅವರು ಹಾಕಿರವ್ವ
ನಾನಕ್ಕ ನನೆಗಡಲೆ ಇಟ್ಟರವ್ವ
ಹಾಲಿನ ಗಿಂಡಿ ಹಿಡಿದರವ್ವ

|| 7 ||

ಹಾಲಿನ ಗಿಂಡಿ ಹಿಡಿದರವ್ವ
ನಾಗಪ್ಪಗಹಾಲು ಎರೆದಾರವ್ವ”

|| 8 ||

ಹೀಗೆ ಮನೆ ಮಂದಿಯಲ್ಲ ಸೇರಿ ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹಾಲು ಹೊಯ್ಯುವರು. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಂತಹ ಜನರಿಗೆ ಕಡಲೇ ಉಂಡೇ, ಎಳ್ಳುಉಂಡೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಉತ್ತತ್ತಿ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುವರು. ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹುಗ್ಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹೋಳಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಹರಂ ಸಂಪ್ರದಾಯ

ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರು ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದ್ದು ಮತ್ತು ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾದುದು. ಮೊಹರಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹೆಸರು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ‘ಮೊಹರಂ’ ಮೊದಲು ತಿಂಗಳಾಗಿದ್ದು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಹತ್ತನೆಯ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವರು. “ದೇವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಜನ ಸತ್ಯವಂತರೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಪವಾಡ ಮೆರೆಯಲು ಮಸಿದೀಯ ಮುಂದೆ ತುಳಿದಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಅಲಾಲ್ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಅಲಾಬಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅಲಾವಿ ಹಬ್ಬವೆಂದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.”

ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಹಬ್ಬಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಈ ಹಬ್ಬದಾಚರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿರುವುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸುಮಾರು ಎಂಟು – ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳ ಮೊದಲೇ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವರು. ಅಮವಾಸ್ಯೆ ಕಳೆದು ಚಂದ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮೊದಲ ದಿನದಿಂದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಉಪವಾಸವಿದ್ದು, ಶರಬತ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂಬತ್ತು ಮತ್ತು ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಹಸೇನ್ – ಹುಸೇನ್‌ರವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ “ಅಶೋರೇಕಿ ಚಾರ್ ರಕಾತ್” ನಮಾಜ್ ಮಾಡುವರು. ಹೊಸದಾಗಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಮಸೀದಿಯ ಶಹೀದ್ ಆದವರ ಸ್ಮಾರಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದ ರಾಗಲ್ ಆಕಾರದ ತಾಮ್ರ, ತವರು, ಇಲ್ಲವೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರದ ತಗಡಿನಿಂದ ಮಾಡಿದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಕರ್ಬಲಾ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಹಸನ್ ಹುಸೇನು ಮದರಾಸಾಬ, ಅಬ್ಬಾಸಲಿ, ಕಾಶೀಮಸಾಬ, ಅಲಿಅಕ್ಬರ, ಹಸ್ತಗಳ ನೆನಪು ತರುವ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ರಂಗು ರಂಗಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸಿಂಗಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾದ್ಯ ಮತ್ತು ಹಲಿಗೆ ಬಾರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಅವರು ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವರು.

ಅಲಾಯಿಯ ಚಂದನ ನೋಡಿ

ಗುದ್ದಲಿ ಹಾಕ್ಯಾಲಿ ದಿನ ನೋಡಿ'

ಹೀಗೆ ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿ ತೆಗೆದ ನಂತರ ಅದರೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ, ನಂತರ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಮರುದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸೇರಿ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಂತ ಗುರುವಿಗೆ ಸಲಾಂ

ಶಿವಶರಣಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ಸಲಾಂ ||

ಸಾಕ್ಲಾತ್ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸಲಾಂ ಸಭಹದವರಿಗೆ ಸಲಾಂ

ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದೆ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಸಲಾಂ ||

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಲಾಂ

ಆನಂದದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಮಾಡುವೆ ಸಲಾಂ ||

ಬಂದು ಬಾಂಧವರೆ ಸಲಾಂ ಮುಸ್ಲಿಂಮರೆಸಲಾಂ

ಬಂಧೂರ ದೈವಕ್ಕೆ ಬಹು ಚಂದದಿ ಮಾಡುವೆ ಸಲಾಂ ||

ಸಯ್ಯದ್ ಹುಸೇನಿಗೆ ಸಲಾಂ

ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಮ್ಸ್ಕೃತ ದೌಲತ್ ಪುರಶಾಹೀರಗೆ ಸಲಾಂ ||

ಸಣ್ಣ ಚಾಲಕರೆ ಸಲಾಂ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ಖಲಾಂ

ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಲಾಂ ||

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸೇರಿ ಶಿವಶರಣಗೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ, ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸಲಾಂ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹರಕೆಯಂತೆ ಹಸಿರುಬಟ್ಟೆ, ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಕರ್ಜಿಕಾಯಿಹಾರ, ನೋಟಿನಹಾರ, ಹೂವಿನ ಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವರು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂರು ಗಂಡು - ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿ ದೇವರಿಗೆ ಹಸಿರುಲಾಡಿ, ಬೆಲ್ಲ - ಸಕ್ಕರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪೂಜಾರಿ ಲೋಬಾನದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು, ಓದಿಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹಸಿರು ಲಾಡಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಫಕೀರರಾಗುವರು.

ಆಗೇ ಬಾಗೇಕಿ ದೂರ್ ಮೇ ಕೈಸೀ ಕಯಾಮತ್ ಹೋಗಯಿ

ಕೈಸಿ ಕಯಾಮತ್ ಹೋಗಯಿ

ಹಜರತ್ ಪೈಗಂಬರ್ರಿ ಬಚ್ಚೊಂಕಿ ಷಹದತ್ ಹೋಗಯಿ

ದೌಡ್ತಾಹವಾ ಫೋಡಖೊನ್ನೆಡುಬಾ

ಇಸ್ ಫೋಡೇಕೆ ಸವಾದ್ಕು ಮೈದೇಕ್ತಿಯೋಯಿ

ಸರ್ದಟಕ್ತೆ ಓಮಾಕೈಸಿ ತಕ್ಲೆಫ್ ದಾಲ್ತೇಯಾ ಅಲ್ದಾ

ಹೀಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪೂಜೆ ಆದ ನಂತರ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಭಯ - ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರು. ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಸಕ್ಕರೆ - ಬೆಲ್ಲ, ಚೂರುಮುರಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಾತೇಹ ಓದಿಸುವರು. ಹರಕೆ ಹೊತ್ತವರು ದೇವರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವರು. ದೇವರು ಹೊತ್ತವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು.

ಮರುದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಶರಬತ್ ಹಾಗೂ ನೆನಸಿದ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಸೇರಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾರು 'ಸಲಾಂ' ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಸ್ತಫಾ ಜಾನೆ ರಹೇಮತ್ ಪೇ ಲಾಖೋ ಸಲಾಂ

ಸಮೈಬಜ್ ಮೆ ಷಹದತ್ ಪೇ ಲಾಖೋ ಸಲಾಂ

ಜಬ್ ಸುಹಾನೀ ಖಿಡಾ ತೈಬಾಖಾ ಚಾಂದ್

ಉಸ್‌ದಿಲ್ ಹರ್‌ರೋಜ್ ಯೇ ಷಹದತ್ ಪೇ

ಲಾಕೋ ಸಲಾಂ || ಮಸ್ತಫಾ ||

ಹೀಗೆ ಶೋಕದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರೈಗಂಬರ್‌ರವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಂದನೆಗಳು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರನ ಪ್ರತಿದಿನ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನಮೋನಮೋ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹಲಗೆ ನಾದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಜ್ಜ ಹೊಡಗ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ಜಂಗ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ

ಜಜ್ಜ ಹೊಡಗ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ಜಂಗ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ

ಹೀಗೆ ಕಲಾವಿದರು ಹಲಗೆ ಬಡೆಯುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ. ಮುಸ್ಲಿಂರು ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ, ಹಿಂದುಗಳು ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹುಲಿವೇಷ ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೊನೆಯ ದಿನ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ದೇವರು ಏಳುವ ಮುನ್ನ ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಿಕೆ ತಂದು ಅದರೊಳಗೆ ಐವತ್ತು ಪೈಸೆಹಾಕಿ ಬೆಲ್ಲದ ನೀರು ತುಂಬಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವರು. ಹೀಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದಕ್ಕೊಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ : 'ಕರ್ಬಲಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಮಾಮ್ ಹುಸೇನರ ಲೌಕಿಕಾಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದವರ ಆತ್ಮಗಳು ಈ ದುಡ್ಡು - ಬೆಲ್ಲದ ನೀರಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳು ಫಕೀರಾಗಲು ಧರಿಸಿದ ಹಸಿರು ಲಾಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿ ಮುಚ್ಚಿದುದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಒಂದು ಅಲಾಯಿ ಕುಣಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಉಪ್ಪು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅಲಾಯಿಕುಣಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣದಾದ ಬಾರಿಗಿಡವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಖತಲ್ ರಾತ್ರಿ

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಜರತ್ ಇಮಾಮ್ ಹುಸೇನರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಯಜೀದ್‌ನ ಸೈನಿಕರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಖತಲ್ ರಾತ್ರಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತವರು, ಆ ದಿನದಂದು ಮಡಿನೀರು ತಂದು ಮಾದ್ರಿ, ಅನ್ನ, ಕಿಚಡಿ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಲಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ನೈವೇದ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವರು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ದೇವರು ಕೂಡಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆದೀಪ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟು 'ಲೋಬಾನ; ಹೊಗೆ ಹಾಕುವರು. ಪುನಃ ಸಂಜೆ ಆರು ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವರು.

“ಆಲ್ ಬಿದಾಷ್ ಆಲ್ ಬಿದಾಷ್ ಹೈ ಪಹೀದ

ಆಲ್ ಬಿದಾಷ್ ಹೇ ಹುಸೇನ ಬಿಸಿಅಲಿ

// ಪಲ್ಲವಿ //

ದೋಜಕ್ ಸುಲ್ತಾನ್ ಆಲ್ ಬಿದಾ ಎಂಥವತ್ತು

ತಂದೆ ಸ್ತಾಮಿ ಘಾಲೆಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಎ ಹುಸೇನಿ ಬನಿ ಆಲಿದೋಜಕ್ ಸುಲ್ತಾನ್

// 1 //

ಆಲ್ ಬಿದಾ ಜೋಗಿ ಜಂಗಮ ಏಕು

ಷಾರಮೆ ಬಿಕ್ಷಮಂಗ ಬಜಾರಮೆ

ಬಸ್ಸು ಖಡೆ ಬಾರಮೇದೇಕೇ ಚಲೋಕೀದಾರಯ”

|| 2 ||

“ದರಿಯ ಮೇ ಮವಲಿದಲ್ ಮಲಿಹೇ ಜೀದರ್ ಛಾರೆ

ದಢ್ ಬೀಡೀ ಹೈ ಹುಸೇನ ಹ ಹುಸೇನ

ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆಲ್ ಬಿದಾ

|| 3 ||

ಶರಣರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಇನ್ನು ಸೇಕ್ಯಾರು ಮದೀನಕ್ಕೆ

ಹೈ ಹುಸೇನ ಹೈ ಹುಸೇನ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಆಲ್ ಬಿದಾ ಆಲ್ ಬಿದಾ ಹೈ ಆಲ್ ಬಿದಾ ಹೈ”

|| 4 ||

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಹಸನ್ ಹುಸೇನರ ಸಾಹಸ ಶೌರ್ಯ, ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನದ ಯುದ್ಧದ ಕರುಣಾಮಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದುಃಖದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳ, ಹೊಳೆ ಅಥವಾ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಜನಪದರು ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರು ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು, ದೇವರನ್ನು ಹೊರುವುದು, ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದು, ಕುಣಿಯುವುದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಋತುಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅನೇಕ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆಚರಿಸುವ ಪ್ರತಿ ಹಬ್ಬಗಳು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಮೂಲತಃ ಪ್ರಕೃತಿ ಆರಾಧಕರು. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವ ಬಹುತೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು

ಪರಾಮರ್ಶನ/ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗದ್ದಗಿಮಠ ಬಿ. ಎಸ್. (1988). ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ಚನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ. (1992). ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

- ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಎಚ್. (1986). ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಡಿ. ಎಸ್. (2004). ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪದ ಗೀತೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಮಾಲತೀಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಬಸವರಾಜ ಪೋಲೀಸ್ ಪಾಟೀಲ. (2001). ಹೈದರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅಮರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗುಲಬರ್ಗಾ.
- ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರು. (2004). ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
- ಸುಂಕಾಪೂರ ಎಂ.ಎಸ್. (1976). ಜೀವನ ಜೋಕಾಲಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.